♦ bloc-notes ♦

O campanie injustă

Ripensia este de câtva timp, ținta unei curioase ostilități.

Nu este vorba de ostilitatea spectatorilor. In lagărul tribunelor, jucătorii ripensiști găsesc întotdeauna importante muniții de simpatie. O întreagă artilerie de aplauze în fața cărora, cetățuia unei adversități oarecare, se sparge ca un balon ridicol, de spumă...

Nu despre ostilitatea spectatorilor, poate deci să fie vorba. Ostilitatea aceasta nu există.

S'a coagulat însă, în coloanele unui confrate, o curioasă adversitate pentru echipa timișoreană. O inamiciție subită pe care zi de zi ne amuzăm să o descoperim în știri eronate, sau tendențioase. Nu vrem să angajem aici polemici cu confrații cari țin — este dreptul lor — să lanseze rachete de știri anapoda, deasupra activității ripensiste.

Câteva zile după apariția acestor știri, evenimentele le contrazic total. Și nu în detrimentul echipei Ripensia se desfășoară războiul acesta penibil între arsenalul unor informațiuni false și consecvența evenimentelor cari le desmint prompt și le distrug.

Ni se pare însă curioasă și injustă — mai ales — tentativa aceasta de denigrare a unui club, pe umerii căruia a fost purtat ani de zile prestigiul particular al footballului românesc. In existența footballului nostru, Ripensia are un loc de prețuită utilitate. I-l poate contesta cineva?.. Nimeni. Fiindcă adevărurile elementare, fiindcă axiomele sportive, nu pot fi știrbite prin informații eronate. Intenționat eronate.

In footballul românesc, Ripensia are o activitate de dimensiunile căreia spectatorii au prins întotdeauna trenă de aplauze și prețuise. Matchuri mari, victorii răsunătoare, o exemplară probitate sportivă, seriozitate pilduitoare și o efectivă contribuție la victoriile echipei noastre naționale sânt atribute pe, cari o campanie — oricât de susținută — nu le poate estompa.

In formă, sau nu, Ripensia rămâne artileria grea a footballului românesc. Are, desigur, și sincope. Cine nu are?.. Dar clipele de trecătoare vlăguire atletică nu-i pot anula perioadele de lungă și răsunătoare activitate.

Deaceia este inutilă tentativa de denigrare care țintește astăzi pe foștii campioni naționali. Mulțimea anonimă a adevăraților sportivi nu are rezistență de papură. N'o poate frânge vântul unor știri tendențioase.

Dar mai ales, este injustă campania care vizează de câteva zile pe timișoreni.

Fiindcă Ripensia — orice s'ar spune — nu merită nici denigrări, nici campanii. In fața lor, elogiile și simpatia tribunelor au ridicat un scut peste care nu se poate trece ușor...

GEORGE FULGA

Vilegiatură...

Aspectul a doi consorți în voiaj de plăcere...
(The Humorist Anglia)

Parcul fericirii, o grădină destul de agreabilă, din cartierul Dudești, are clienți aproape permanenți, arbitrii de football din Capitală.

Masa arbitrilor este întotdeauna populată. Aproape 20 de arbitri, cu soțiile respective, devorează de două ori pe săptămână faimoșii mititei ai restaurantului, discută, bea și mănâncă...

Eri seară a avut loc o asemenea agapă, la «Parcul fericirii» foarte mulți arbitri foarte multe soții (ceiace a mai atenuat puțin din... fericirea Parcului) iș multe anecdote.

Prezidențial, d. Mielu Petrescu (a cărui poftă de mâncare explică dimensiunile la cari a ajuns) a condus eri seară (fără nici-o greșală) matchul de anecdote, al cărui premiu — o baterie rece, de «Superior» — a fost câștigat de un arbitru aproape necunoscut, cu următoarea anecdotă:

La «Mărcuța», un doctor sportiv a obținut să se instaleze — pentru pacienți — un excelent bazin de înnot cu apă rece, adâncă, cu profesor de înnot și trambulină.

Mai sportivi decât fuseseră bănuiți «pacienții Mărcuții» nu au avut nevoe de profesor. Știau toți să înnoate. In schimb, au apreciat teribil trambulina — 5 metri înălțime — depe care se aruncau, monom, în bazin.

— Ce zici? și-a manifestat medicul șef, satisfacția, adresându-se asistentului său. Nu e așa că se aruncă frumos?

— Să vedeți mâine, ce frumos o să se arunce, dupăce s'o scoate apa din bazin...

In existența rugbyului românesc, «Cupa gen. Gabriel Marinescu» *constitue un eveniment care de câțiva ani își conservă neîncetat dimensiunile. Apropierea acestui eveniment prilejuește echipelor combatante un* «tic-tac» *al inimii, pe care interesul stârnit de acest trofeu îl explică îndeajuns. Dar* «Cupa general Gabriel Marinescu» *mai furnizează un* «tic-tac». *Tic-tacul veritabil al unor ceasornice fine pe cari donatorul Cupei le oferă în fiecare an, jucătorilor echipei învingătoare.*

Ceasornicele acestea (când «Telus», când «Omega») au o valoare indiscutabilă și simbolică, și efectivă. Eri însă, am aflat de o a treia valoare a acestor ceasornice. O valoare pe care un simpatic rugbyst ne-a divulgat-o, astfel, cu rugămintea să nu o dăm publicității:

— Teribile sunt ceasornicele astea. Fiind curățat, mi-am amanetat ceasornicul pe termen de o lună. Sunt de atunci aproape opt luni. Și deși n'am achitat suma împrumutată, nu mi-a vândut ceasornicul. Mi-l ține la dispoziție.

— Extraordinar.

— Niciun extraordinar. Fiindcă nu există un singur cămătar care să îndrăznească să vândă un ceasornic pe care sunt gravate următoarele cuvinte: «Jucătorului x, dela generalul Gabriel Marinescu, prefectul Poliției Capitalei»...

Castor

Știri și curiozități

La Zagreb a avut loc matchul de atletism între reprezentativele orașelor Zagreb și Triest. In acest concurs Oberweger (Triest) a arătat o performanță excelentă în disc realizând 50.17m.

OWENS A INVINS UN... OGAR

Din Newyork se anunță: Owens, fostul campion olympic, nu găsește un adversar între oameni. Din acest motiv managerul lui caută adversari printre... animale. Se știe că primul match pe care l-a disputat Owens în calitate de profesionist, a fost cu un cal. Al doilea, — care s'a desfășurat zilele trecute, a fost contra unui ogar. Owens a câștigat 180 yarzi în 14,8 secunde, în timp ce ogarul a ajuns la tel în 19.4 secunde.

UN MATCH DE DOUA ORE JUMATATE

Duminecă a avut loc matchul de baraj între echipele FC Basel și Chaux Fonds în Berna. Invinsa trebuia să fie retrogradată în Liga a II-a. Matchul s'a sfârșit însă nedecis (1:1), cu toate că a fost de două ori prelungit (cu câte 2x15, adică în total 60 de minute). Astfel matchul trebue să fie repetat.

PLANICKA SE RETRAGE

Planicka a înștiințat echipa sa Slavia, că vrea să se retragă de activitatea sportivă. Planica are 35 de ani, a făcut o carieră splendidă dar se simte obosit. Poate că și accidentul dela Strasbourg, l-a adus la această hotărâre, cu toate că este actualmente perfect sănătos. In urma acestei hotărâri Slavia e în mare încurcătură. Pe de altă parte portarul rezervă, Bureș a suferit un accident de automobil și e grav bolnav.

Poate că Boksay, portarul echipei Russij, va fi angajat de campioana cehoslovacă, însă ca amator, fiind învățător de profesiune.

D. Alfred Paximade la Congresul Turismului

Aseară a părăsit țara pentru a merge la Paris d. Alfred Paximade, director al Oficiului Național de Turism.

D-sa va participa la lucrările Congresului Internațional al Turismului, care va avea loc în capitala Franței cu începere dela 21 Iunie a. c.

In acelaș timp d-sa este însărcinat să se ocupe de buna funcționare a biroului de informații al O. N. T.-ului, care se va deschide la sfârșitul acestei luni la Paris, cât și de aceea a secțiunilor Oficiului Național de Turism din cadrul Expoziției Internaționale.

Cartea lui Steinbach

Cartea de football scrisă de Petre Steinbach a cunoscut un adevărat succes.

Pentru a da putința tuturor s'o aibă, interesantul volum se va vinde și la matchurile Ripensia-F. C. Rapid, pentru finala Cupei României, precum și la matchul internațional Suedia—România.

Doherty Club a câștigat pentru a treia oară „Cupa Canolle"

(Continuare din gag. I-a)

tigat eri de o manieră categorică, surclasându-și pur și simplu adversarul.

Caralulis l-a dominat eri pe Schmidt și în «forhand» și în «bakhand».

Sigur în *«venirile la fileu»* Schmidt s'a arătat în unele momente superior lui Caralulis, dar o inexplicabilă greșeală de tactică l-a făcut să nu întrebuințeze prea des acest sistem.

O luptă propriu zis, între acești doi adversari, nu a existat decât în primul și jumătatea întâia al setului doi.

Din acest moment, condiția fizică superioară a lui Caralulis și-a spus cuvântul, și dohertystul a condus cum a vrut matchul.

In primul set, dupăce Schmidt, conducea cu 3 «gamuri» Caralulis își revine însușindu-și setul cu 6-3.

In acest set, Schmidt deși învins lasă impresia că va da mult de lucru fostului campion de juniori.

Intr'adevăr setul următor începe în nota de superioritate a lui Schmidt care conduce cu 3-1.

Caralulis joacă însă cu foarte multă siguranță reușind din nou să-și însușească setul cu 6-3.

Din acest moment s'a putut remarca că matchul este pierdut pentru tecerist și că condiția fizică superioară a lui Caralulis este un factor determinant în rezultatul matchului.

Și într'adevăr n'a trebuit să treacă prea mult timp pentru a se confirma aceste constatări, pentrucă în setul trei Caralulis l-a înfrânt pe Schmidt de o manieră fulgerătoare.

Șase zero în favoarea dohertystului ilustrează perfect fizionomia acestui set.

CALEA PROGRESULUI ȘI A DECLINULUI...

După cum am mai spus, în urma victorii obținută de Caralulis, Doherty asigurându-și patru victorii, își menținea cupa.

Deaceea în matchul contra lui Poulieff nu a mai prezentat pe Reti ci a lăsat pe juniorul Eros să se afirme.

Aci e cazul să spunem câteva cuvinte despre sportivitatea vechiului nostru campion național, Gică Poulieff.

Cu drept cuvânt, teceristul pus în situația de a juca contra lui Eros, nu avea nimic de câștigat, ci numai de pierdut, în cazul unei înfrângeri.

Totuși, cu sportivitatea care îl caracterizează și care l-a instalat de mult în simpatia publicului, Gică Poulieff, deși la apusul carierii sale tennistice, a acceptat lupta, pentru a da posibilitate unui element tânăr să se afirme.

Experiența superioară a lui Gică Poulieff a făcut să nu piardă un match pe care, Eros, cu ceva mai mult calm și l-ar fi putut însuși.

E drept că pe cei doi adversari de eri îi separă încă o diferență de clasă.

Eros este un jucător tânăr, talentat, dar încă necomplect format.

Nu cunoaște suficient jocul de «volé» iar «șmach»ul este o lovitură aproape interzisă pentru el.

Cu toate acestea «comming-mann»-ul dohertist ar fi putut eri câștiga 2 seturi (pe cari le-a pierdut la 8-6) și atunci, poate chiar matchul, dacă ar fi posedat o singură minge decisivă.

RUTINA ȘI-A SPUS CUVANTUL

Pus pe neașteptate să reprezinte culorile clubului contra unui adversar care posedă încă multă rutină, Eros a început matchul oarecum intimidat.

Totuși pierde setul onorabil la 6-3, lăsând impresia că ar putea face mai mult.

In setul 2 Eros reușește să conducă cu 4-2 pentruca apoi să se lase din nou ajuns de Poulieff care egalează 4-4 ca apoi să facă 5-5.

In această situație Eros are 40-0 și totuși pierde «gamul». Totuși restabilește situația la 6-6 însă nu are moralul necesar pentru a rezista luptei și cedează cu 8-6 un set pe care dacă insista puțin și-l putea însuși.

In setul trei, revenirea lui Eros este și mai evidentă, uzându-l pe Poulieff cu mingi scurte de fileu, astfel încât ajunge în situația de a avea 2 «set hall»-uri.

Totuși le ratează și Poulieff restabilește situația, câștigând setul la 8-6.

D-NA WERTHTEIM MAI BUNA CA D-NA NINA GOLESCU

Matchul de simplu doamne nu are un istoric prea mare. Din primul moment, mergând în aceiaș cadență, D-na Wertheim și-a depășit adversara, care este departe de a poseda forma din trecut care o instalase în capul listei jucătoarelor românești.

Scorul 6-2, 6-3 în favoarea Dohertistei arată real diferența care separă actualmente pe cele două jucătoare.

In urma rezultatelor de eri, «DOHERTY CLUB» și-a înscris pentru a treia oară numele pe Cupa challange «André Canolle» și pe care donatorul a înmânat-o câștigătorilor.

Rezultatele technice ale zilei de eri sunt următoarele:

Caralulis b. Schmidt 6-3, 6-4, 6-0.
Poulieff b. Eros 6-3, 8-6, 8-6.
D-na Wertheim b. d-na Poulieff 6-2, 6-3.

Campionatele internaționale încep azi

Din cauza finalei «Cupei Canolle» care se desfășura eri pe terenul Doherty și care secfestra pe lângă o bună parte din public și mulți jucători, campionatele internaționale de tennis ale României au fost amânate cu o zi, astfel că încep să se desfășoare cu începere de azi după amiază.

val. făgărășanu

VOLLEY-BALL

La ordinea zilei

AU INCEPUT și jucătorii să-și prezinte demisiile. Inceputul a fost făcut de B. Zârnoveanu din prima echipă a Av. Sportiv.

*

DINTR'O greșală de tipar, la programul jocurilor oficiale apărute în numărul nostru de eri a fost omis jocul de basket între EFA și CFR, care contează drept calificare la finala categoriei a III-a. Jocul se va disputa Duminecă la ora 9 pe terenul Sp. Studențesc și va fi condus de d. Marinescu D.

BIROUL Federal a făcut cunoscut tuturor cluburilor afiliate că de «Ziua Sporturilor» va trebui să defileze cu cel puțin șase jucători. In cazul când clubul are și secție femenină va trebui să prezinte și șase jucătoare. In caz de neprezentare clubul va f amendat cu 1000 de le.

*

LIGA regională Muntenia ține ședință astă seară la orele 21, în localul din str. Atena 11.

MEMENTO

TEATRELE

TEATRUL COMOEDIA: «Konțușovka Palace».
TEATRUL MARCONI: «Fustele dela Minister».
TEATRUL IZBANDA: «Comoara» cu Sidy Thal.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL și ROXY: Bastardul și lt. Papană în America.
REGAL: «Casa cu o mie de lumânări» cu Fhillips Hrlumis, jurnal Paramount și Românesc.
ARO: Suprema jertfă
PALAS BULEVARD: Taras Bulba cu Hary Baur și Chemarea tinereții.
TRIANON (plafonul descoperit): Secretul Dr. F. și jurnal Paramount.
DOMANEI: Nitchevo cu Hari Baur și Marcel Chantal și Zouzu cu Josefine Baeker.
OMNIA: Frigurile dragostei cu Myrna Loy și Biroul No. 2 cu Jean Murat.
FORUM: Adolescența cu Lil Dagover și Frigurile dragostei cu Myrna Loy.
SCALA: Anne Shirley în «Casa visurilor», jurnal Paramount.
COTROCENI: Dormitorul fetelor și Bestia umană.
DORY: Macul roșu și Vagabondul No. 6 cu Charlie Ruggles și Corul în flăcări cu Walace Berry.
DORY: Macul roșu și Vagabondul.
AMERICAN: Eu și... cumnata-mea și Piccadilly Jim.
MARNA: Aventurierul cu Victor Francen și Taina vaporului scufundat.
FRANKLIN: Lilliom cu Charles Boyer și Omul care a spart banca de la Monte Carlo.
FLORIDA: Poteca pinului singuratec, Locotenent Bobby și complectare.
IZBANDA: Nu mi-am ucis soțul cu George Brent și Madeleine Carrol și Copii de vânzare cu Dickie Moore.
VOX: Festivitățile Icoronării Regelui Angliei în Technicolor și filmul «Subjugat de Tine» cu Lawrence Tibett

In goană după glorie

de Emil Iencek

II

— Ia te rog Maya să încetezi odată cu ironiile astea stupide, explodă Adrian.

Lățimea camerei se dovedi cu mult insuficientă pentru respectabilul său compas.

— Și, la urma urmelor, dacă te porți așa cu am terminat. Gata.

Se trânti într'un fotoliu sprijinindu-și capul în mâini.

Maya îl privi peste umăr, gen Garbo, apoi, calmă, își continuă opera de înfrumusețare meticulos și cu dexteritate.

Adrian se strădui să citească un ziar luat de pe biblioteca minusculă și cubistă, dar nu reuși. Era agitat. Eșecul, atitudinea Mayei, ironia ei, vocea flegmatică, pregătirea de eșire, dispoziția ei în flegrantă disproporție cu a lui, toate astea îi creiau un moral turbure de tot. Venise aci să-și găsească o consolare, o încurajare ca în atâtea dăți, ca în totdeauna, când primise încurajări după performanțe slabe și felicitări după isprăvi meritoase. Azi, însă, întâlnea o atmosferă rece, deloc primitoare, în fața căreia era descoperit, înstrăinat cu totul.

Ținea ziarul în mână, la aceiași pagină de vreo 10 minute. Nu citise nimic. Ochii îi fugeau de pe o coloană pe alta, se întretăiau șiruri de litere, rândurile își schimbau locul, reclamele se învălmășeau într'un marasm îngrozitor, împăienjenindu-i vederea. Asvârli cu un gest violent, ziarul. Rămase întins în fotoliu, cu capul dat pe spate, privind fix spre tavan. Dădea impresia că se gândește la ceva. Că ar fi cugetat profund la cine știe ce problemă necesitând o savantă soluționare.. In fond nu se gândea la nimic. Dar absolut la nimic. Era absent. Vegeta încolo cu ochii spre tavan, privind spre el, dincolo de el, la infinit. Poate că nici nu privea. Era plecat din el. Exista doar fizic.

Maya își continua toaleta, uitându-se, din când în când, la ceasul brățară; un ceas de aur, minuscul, primit dela o rudă din Elveția cu prilejul împlinirii a 21 ani.

Se pudra, trasând cu gestul gratioase și atente un ultim retuș feții. Un strat ușor de pudră fină, implicit, foarte scumpă, fu așternut pe ovalul obrazului plin. Apoi două degete dela mâna dreaptă — cel mare și îndexul — muiate într'o soluție aromată trecută peste sprâncene, făcând să dispară firele de pudră, care le încăruntise.

Fredonând aria unui tangou, în care-i vorba de plâns și de nimeni, Maya își trecu peste mijloc un cordon lat, tot din voal ca și rochia, pe care-l înodă, într'o bogată fundă, la spate. Par'că era un avion cu multiple planuri gata de decolare. Iși plantă cu grije un moft de pălărie pe cap, strecurând, ușor sub păr, elasticul menit să oprească sborul eventual al peticului de fetru de o conformație curioasă; originală. Coborâ depe creștetul de catifea al nostimei pălării o voaletă de o tăetură și mai nostimă. Cădea abundentă, în cute largi, până în vârful nasului mic, ascuțit și în vânt, drapând cu zăbrelele ei o gură aproape mare, cu buza superioară subție, de o linie puertnică, de sub care cealaltă se răsfrângea cărnoasă, rotundă și de un desen mai puțin viguros. Iși îmbrăcă mantoul, prinse poșeta sub brațul stâng și începui să-și treacă în mâini mânușile.

Distrată se îndreptă spre ușe. Se opri însă în momentul când atinse clanța. Adrian. Il uitase.

Sta tot în fotoliu în aceiaș poziție răsturnată cu ochii în tavan, i se păru că doarme și zâmbi.

— Ei nu zău asta-i bună. Ai adormit Adriene?

Adrian tresări. Aproape că se speriă. Rămase un moment buimac, privind-o nedumerit. Apoi se lumină continuând s'o privească atent. Maya, gata de plecare, râdea distrată de sub voaleta care o prindea așa de bine. In toaleat asta i se părea că n'o mai văzuse. Avea în privirea lui, limpezită acum, ceva admirativ. Care însă, nu dură mult.. Iși aminti de tot ce se petrecuse în ziua aceea, de ultima lor convorbire, de atitudinea ei. De tot. Se întristă, recăpătându-și aerul de câine bătut. Nestrămutându-și totuși, ochii de pe ea, ochi care o priveau șters, Adiran recăzu, treptat, pe spatele fotoliului. Vorbind ca un convalescent și în rate, o chestionă.

— Te duci undeva?..

— Da, vezi bine că mă duc.

— Unde?

— Vrei să știi?

A, nu așa... vroiam..., și Adrian complectă făcând cu mâna un gest rotund și plictisit, prin aer, care par'că vroia să însemne totul și nimic. Ceva imprecis. Sau, poate, mai adevărat ceva amestecat cu lene și plictiseală grea.

— Mă duc la cinema, se crezu Maya datoare să-l lămurească...

— Singură?

— Ei, asta-i. Nu cumva ești gelos?

— N'ar fi ceva nefiresc, răspunse aproape prompt Adrian care ar fi vrut să rostească scurt și mânios că avea dreptul s'o întrebe, să se intereseze unde se duce, cu cine se duce. Să fie gelos. Ii conferea dreptul ăsta trecutul lor. Nu era propriu zis un drept consemnat undeva, în vre'un tom de legi, dar credea el, că poate să și-l aroge. Nu reuși, totuși, să spună decât ceeace a spus, moale și lipsit de convingere. Când, în fond, ar fi vrut să sară în sus să-i ceară cont s'o oprească, să-i interzică. Era așa de înfrânt că orice îndârjire, orice violență sau o încercare de interzicere lui Maya de a eși i se păru fără rost, de vreme ce ea fusese în stare să-l primească așa.

— Și de acolo? interogă Adrian mai departe, împins de o curiozitate aproape răutăcioasă.

— La Marianna, la ceai.

— La ceai? acuma?

— Te miră? Nu suntem doar în Octombrie? A venit toamna, au început „jour"-urile, seratele, ceaiurile,.. tu cu sporturile tale exagerezi, nici nu mai știi să trăești. Nu mai ai timp. Nu mai ști de nimic.

Adrian săltă puțin capul. Se uită la ea lung. Buza de jos i se răsfrânse într'un rictus care aducea a zâmbet amar și care avea aerul că spune compătimitor și mirat: Tu vorbești așa?

— Eu, mă grăbesc, Adriene.. tu mai rămâi?..

— A, nu, merg cu tine, se oferi pripit Adrian.

Din gâtlejul Mayei se rostogoli râsul ei obișnuit: cinchet de clopoței în mijloc de iarnă.

— Bine, Adriene, tu nu vezi în ce haine ești?

Adrian era în costumul de sport, de piele, cu care fugise, jupuit pe alocuri, pătat de ulei și unsoare, cisme grele în picioare și o șapcă de sport.

— Atunci rămân aci, capitulă el. Ar fi putut să-i spună, s'o roage să-l aștepte o jumătate de oră, până se ducea acasă — nu sta departe — să se schimbe. Dar n'o făcu. Par'că îi venea greu, enorm de greu lucrul ăsta. Un lucru pe care-l făcuse altădată iute și bine dispus. Acum însă preferă să se îndese mai bine în fotoliu și să renunțe.

— La revedere! Nu uita să-i spui servitoarei când pleci. Sau, dacă ai de gând să mai rămâi, rămâi. Ai pianul, cărți, reviste. Eu mă întorc pela 11-12 diseară, îi vorbi Maya cu dezinvoltură și închise ușa pe dinafară.

(Va urma)

